

GÖNÜLLÜ OLMAK

Her canlı bulunduğu ortamda bir yer edinme içgüdüğü ile doğar. Kendi doğasına uygun şekilde ve ortamda gelişmek, büyümek çabası ile yaşamını sürdürür.

Ne acıdır ki, en gelişmiş canlı olan insanoğlu, doğasından uzak olarak yönetilmekte ve eğitilmektedir.

Türk toplumu da yıllardır yanlış yönetilmiş ve kalıplaştırılarak eğitilmiştir. Kalıplayıcı ortamın en belirgin özelliği, çocuğun doğuştan getirdiği yetenekleri, eğilimleri, özellikleri ne olursa olsun; onu daha önceden belirlenmiş kalıplar içine sokmayı amaçlaması, bütün çabanın bu yönde olmasıdır.

Yetişme ortamının kalıplayıcı olması; zihinsel, duygusal ve bedensel yeteneklerinin gelişmesini sürekli engeller. Ailenin, akrabaların, öğretmenlerin " bizim dediğimizi yaptığın sürece değerlisin, aksi halde senin duygu, düşünce ve davranışlarının hiçbir değeri yoktur " mesajı vermeleri gelişmeyi daha da köstekler. Bu mesaj, ortaokul, lise hatta üniversitelerde verilen kalıplayıcı eğitimle iyice yerli yerine yerleştirilir.

Bütün kurumlarıyla kalıplaşmış bir toplum ve kültür, çocuğun, " otoritelerin dediğine uyduğum sürece değerliyim. >İnsan olarak düşünce, duygu ve eğilimlerimin hiçbir değeri yok. Kendime özgü duygu, düşünce ve eğilimler esasında, zararlı, acayip, bastırılması gereken utanılacak yönlerim " inancın perçinler. Böyle bir inanç, aile, sosyal çevre ve eğitim kurumu tarafından yaşamın her yönünde pekiştirilince kişi kendi yaşamının sorumluluğunu otoritelere bırakmasını öğrenir. Otoriteler söylemedikçe sorumluluk almaz, yaşamını yönetmekten acizdir.

Bu sistemde çocuk kendinden, özünden uzaklaştırıldığı için kendini tanıyamıyor, kendini sevemiyor, kendine yabancılaşan birey olarak aşağılık duygusunu yenemiyor, teşvik edilmediği, geliştirilerek eğitilmediği için özgüven duygusunu kazanamıyor, böylece sorumluluk duygusu ve sorumluluk bilinci gelişemiyor.

Doğru yönetilmiş ve geliştirilerek eğitilmiş bir toplumun bireyi ise aşağılık duygusunu yenebilmiş olduğu için pozitif düşünür kendini doğru tanır, kendisi ile barışık olduğu için kendinin ve başkalarının yeteneklerini tespit eder. Doğru ve yanlışın bilincinde olduğu için haddini bilir, yapabileceği işlerde sorumluluk alabilecek özgüveni geliştirmiştir. Haddini bildiği için, yapamayacağı şeyler için öne atılmaz, aday olmaz, yapabilecek kişiyi aday gösterme yürekliliği taşır. " Bir baş olayım da soğan başı olayım " diye düşünmez.

Alçakgönüllü, barışçı, birleştiricidir. Kıskanç duygusunu yenmiştir. Yaşamı boyunca kendisini başkalarıyla kıyaslamaz ve başkaları ile yarışa girmez. Hep kendisinin en iyisi olma çabası içindedir. Hep kendisi ile yarışır. " Başkaları ile yarışan her zaman kazanmayabilir ama kendisi ile yarışan her zaman kazanır " Birey olmanın önemini ve değerini kavramıştır. Tecrübelerinden ders almasının bilir. Düşünce üretme, sürekli kendini geliştirme, felsefe yapma çabası onun paylaşma ve empati duygularını doruğa çıkarır ve böylece yapabildiği her konuda karşılık beklemezsizin GÖNÜLLÜ olur.

Ülkemizde beyinler bilgi açlığı içinde şaşkın, başıboş bırakılmış koca bir orman !

Snelman'ın bazı düşüncelerini aktarmak istiyorum. " Halk toplumlarının düşünce ve duygu yönünden yükseltilmesi sorunu ile uğraşanlar pek azdır. Daha doğrusu, ulusların maddi manevi hayatının düzeltilmesi ve yükseltilmesi ile kimse uğraşmamıştır. Halkın yaşayışını kendi haline bırakmışlar. Sanki bunları düşünmek hiç kimsenin görevi değilmiş. Her zaman ve her yerde halk toplumu katlanmaya ve beklemeye zorlanmıştır. Sıkıntılara ve yoksulluklara katlanmak halk takımının bir görevi sayılmıştır. Halk bütün büyüklüğünü bekleme ve katlanmada göstermektedir. Aç kalır, soğuktan donar, pislik içinde yaşar... Fakat sızlanmaz. Yurt ahalisinden büyük bir kısmının böyle kalabalık ve bilgisizlik içinde kalmasına göz yummak utandırıcıdır. Uygarlığın ışığıyla aydınlanan her bir kimsenin buna ilgisiz kalması bir suçtur. Devlet denilen şey yukarı katları geniş pencere, yüksek tavanlı, bol havalı ve aydınlık, aşağı ve bodrum katları ise karanlık, nemli, dar ve penceresiz bir şato değildir. Halk takımından olan insanlar da, üst takımdan olan insanlar gibi birer insandır. Ülke nüfusunun en kalabalık ve esas kısmının kültürden yoksun bırakılması suçtur, devletin kendi kendini yakması, yağma etmesi demektir. Yurtta çalışan ve işleyen her bir kimse büyük bir değerdir. Akla uygun yolda yetiştirilen her bir kimsenin yurda neler sağlayabileceğini düşününüz. Eğer halk kümeleri doğru eğitilmiş olsalardı bunların her biri yurt için, ulus için çalışan birer güç olurdu. "

Snelman bütün köylülerin, işçilerin, esnafın kısacası en geniş halk takımının her konuda aydınlatılması yönetim ve eğitimini hayatının en önemli ödevi saymış, Finlandiya'nın kültür seferberliğinin öncüsü olmuştur.

İşte tıpkı Snelman gibi gerçek anlamdaki tek liderimiz Atatürk gibi hepimiz kendimizi onurlu birer lider olarak düşünerek yola çıkmalı ve toplumumuzu yeniden aydınlatma seferberliğini başlatmalıyız. Tıpkı karıncalar gibi çok iyi organize olup yurdun dört bir yanında halkı aydınlatmak üzere güneş gibi doğmalıyız. Üretken ve sağlıklı bir toplum oluşturmak en önemli farkımız olmalıdır.

Her türlü zorluğa rağmen toplum olarak birbirimize olan sevgimiz, inancımız, çabalarımız mutlaka başarıya dönüşecektir. Bunun yolu bu işe GÖNÜLLÜ OLMAKLA başlar.

Zerrin Demircepken